ദാനിയേൽ പുസ്തകം - നൂറ്റിപത്തൊമ്പത്

ചരിത്രപരമായ വഴിക്കുറിപ്പുകളുടെ പ്രവചനാത്മക പ്രാധാന്യം: ബൈബിളിലെ പ്രതീകാത്മകതയിലൂടെ അന്ത്യദിനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുക

Jeff Pippenger
2024-03-06

ഒന്നു നൂറ്റി നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ നിയമത്തിന്റെ ദൂതനാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; മഹാസമൂഹം രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ വെള്ളവസ്ത്രങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അന്ത്യദിവസങ്ങളിലെ രണ്ട് വിശുദ്ധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേത് നിയമത്തിന്റെ ദൂതന്നു വഴി ഒരുക്കുന്ന ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടം ഏലീയാവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദ്യകാലഘട്ടം ലവൊദിക്യൻ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ജീവനുള്ളവരുടെ അന്വേഷണവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ കാലഘട്ടം ആധുനിക റോമിന്റെ നടപ്പാക്കൽവിധിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അവസാന നാളുകളിൽ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോകേണ്ടതിന്റെ "അടയാളം" ലാവോദികേയ ആഡ്വെന്റിസം തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ക്രി.വ. 66 മുതൽ 70 വരെ യെരൂശലേമിന്റെ നാശം അവസാന നാളുകളിൽ ദൈവജനത്തിനു ലഭിക്കുന്ന മുന്നറിയിപ്പ്-അടയാളത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്നതായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു.

> "ആദ്യകാല ശിഷ്യന്മാരെപ്പോലെ നാം ശൂന്യവും ഏകാന്തവുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അഭയം തേടുവാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന സമയം വളരെ ദൂരെയല്ല. റോമൻ സൈന്യങ്ങൾ യെരൂശലേമിനെ വളഞ്ഞത് യെഹൂദ്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഓടിപ്പോകാനുള്ള അടയാളമായിരുന്നതുപോലെ, പാപ്പാ ശബ്ബത്തിനെ പ്രാബല്യത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഉത്തരവിലൂടെ നമ്മുടെ രാജ്യം അധികാരം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും നമുക്കൊരു മുന്നറിയിപ്പായിരിക്കും. അപ്പോൾ വലിയ നഗരങ്ങളെ വിട്ടുപോകേണ്ട സമയമായിരിക്കും; തുടർന്ന് ചെറിയ പട്ടണങ്ങളെയും വിട്ട് മലനിരകളിലെ ഒറ്റപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഏകാന്തവാസഗൃഹങ്ങളിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കമായി." Testimonies, volume 5, 464.

ഒളിച്ചേ ാടുവാനുള്ള അടയാളമായിരുന്ന യെരൂശലേമിന്റെ നിരോധനം ചെസ്റ്റ ിയുസ് കൊണ്ട ുവന്ന ആദ്യ നിരോധനമായിരുന്ന ു. അതുകൊണ്ട ് ചെസ്റ്റ ിയുസ് താൽക്ക ാലികമായി നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട ഒരു ഭീഷണിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; കാരണം, അവൻ നിരോധനം ഏർപ്പെ ടുത്ത ിയ ശേഷം അത്ഭ ുതകരമായി പിൻവാങ്ങ ി, അങ്ങ നെ പ്രവർത്ത ിച്ച തിന്റെ യുക്ത

എന്തെ ന്ന ത് ചരി ത്രകാരന്മ ാർക്ക ു ഒരിക്ക ലും നിർണ്ണ യിക്ക ാൻ കഴിഞ്ഞ ിട്ട ില്ല .

> “സെസ്റ്റിയസിന്റെ കീഴിലുള്ള റോമാക്കാർ നഗരത്തെ വളഞ്ഞശേഷം, ഉടൻ ആക്രമണം നടത്തുന്നതിന് എല്ലാം അനുകൂലമായി തോന്നിയിരിക്കെ, അവർ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉപരോധം ഉപേക്ഷിച്ചു.”
> The Great Controversy, 31.

1880-കളിലും 1890-കളിലും ന്യൂ ഹാംഷെയറിൽ നിന്നുള്ള സെനറ്റർ ഹെൻറി ഡബ്ല്യു. ബ്ലെയർ, ഞായറാഴ്ചയെ ദേശീയ വിശ്രമദിനമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനായി കോൺഗ്രസിൽ ബില്ലുകളുടെ ഒരു പരമ്പര അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ ബില്ലുകൾ സാധാരണയായി “ബ്ലെയർ സൺഡേ ബില്ലുകൾ” എന്നായിരുന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. വിശ്രമത്തിന്റെയും മതാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും ദിവസമായി ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ശക്തമായ അനുകൂലകനായിരുന്നു സെനറ്റർ ബ്ലെയർ. ഏകീകൃതമായ ഒരു വിശ്രമദിനം അമേരിക്കൻ സമൂഹത്തിൽ അനുകൂലമായ നൈതികവും സാമൂഹികവുമായി ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ശ്രമങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് മതസംഘങ്ങളിൽ നിന്ന്, കുറച്ച് പിന്തുണ ലഭിച്ചെങ്കിലും, സഭയും രാഷ്ട്രവും വേർതിരിച്ചിരിക്കണമെന്ന ആശങ്കകൾ ഉൾപ്പെടെ, അവയ്ക്ക് എതിർപ്പും നേരിടേണ്ടിവന്നു.

അവസാനം ഞായറാഴ്ച നിയമം പാസാക്കുമ്പോൾ മഹാസർപ്പത്തെപ്പോലെ സംസാരിക്കേണ്ടതായിരുന്ന ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, ഞായറാഴ്ച നിയമനിർമ്മാണം പാസാക്കാനുള്ള ആദ്യ ശ്രമം ഇതായിരുന്നു. 1888 ലെ ജനറൽ കോൺഫറൻസ് സമ്മേളനത്തിന്റെ ദൂതന്മാരിൽ ഒരാളായ എ. ടി. ജോൺസ് കോൺഗ്രസിന്റെ സഭാമണ്ഡപങ്ങളിലേക്കു ചെന്നു അത്യന്തം വാഗ്മിതയോടെ എതിർത്തത് ബ്ലെയർ ബില്ലുകളുടെ ഈ പരമ്പരയെയായിരുന്നു. ഏതാനും ശ്രമങ്ങൾക്കു ശേഷം, ദേശീയ വിശ്രമദിനം (ഞായർ) പ്രാബല്യത്തിലാക്കാനുള്ള തന്റെ നീക്കത്തിന്റെ പ്രചോദനം സെനറ്റർ ബ്ലെയർ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആ ചരിത്രത്തോടും ദേശീയ വിശ്രമദിനത്തിന്റെ (ഞായർ) പ്രത്യാഘാതങ്ങളോടും നേരിട്ടുള്ള ബന്ധത്തിൽ, എലൻ വൈറ്റിന്റെ ഉപദേശങ്ങളുടെ ചരിത്രരേഖ പുനഃപരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.

ഞായറാഴ ്ച നിയമത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവളുടെ മുന്ന റിയിപ്പ ുകളുടെ
അവലോകനത്ത ിൽ കണ്ടെ ത്ത പ്പെ ടുന്ന ത് ഗൗരവമുള്ള തും ലവോദിക
അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിൽ വ്യ ാപകമായി തെറ്റ ിദ്ധ രിക്ക പ്പെ ട്ട തുമാണ്.
നഗരങ്ങ ൾക്ക ് പുറത്ത ായിരിക്കേ ണ്ട ആവശ്യ മെന്ന പശ്ച ാത്ത
ഇപ്പേ ാൾ മാ ത്രം ഉദ്ധ രിച്ച ഭാഗത്ത ിൽ അവൾ ഇങ്ങ നെ എഴുതിയിരുന്ന ു:
“അപ്പേ ാൾ വലിയ നഗരങ്ങ ളെ വിട്ട ുപോകേണ്ട സമയം ആയിരിക്ക ും;
മലനിരകളിലെ ഏകാന്ത സ്ഥ ലങ്ങ ളിലുള്ള നിർജ്ജ ന ഗൃഹങ്ങ ളിലേ
ചെറിയ നഗരങ്ങ ളെയും വിട്ട ുപോകുന്ന തിനുള്ള തയ്യ ാറെടുപ്പ ായി.”
ദൈവത്ത ിന്റെ ജനങ്ങ ൾ ഗ്രാമ പ്രദേശങ്ങ ളിൽ ജീവിക്കേ ണ്ട തുണ്ടെ

അവൾ ആവർത്ത ിച്ച ുപഠിപ്പ ിച്ച ു; എന്ന ാൽ 1888-നു മുമ്പ ുള്ള
ഗ്രാമജീവിതത്തെ ക്ക ുറിച്ച ുള്ള അവളുടെ ഉപദേശങ്ങ ൾ, നഗരങ്ങ ളെ
വിട്ട ുപോകണമെന്ന അവളുടെ നിർദ്ദേ ശത്തെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ
ദൈവത്ത ിന്റെ ജനങ്ങ ൾ നഗരങ്ങ ളെ വിട്ട ുപോകേണ്ട ിവരുമെന്ന
പശ്ച ാത്ത ലത്ത ിലാണ് സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ത്. 1888-ന് ശേഷം, ഗ്രാമജീവിത
സംബന്ധ ിച്ച അവളുടെ എഴുത്ത ുപരമായ നിർദ്ദേ ശങ്ങ ളിൽ, നാം ഇതിനകം
തന്നെ നഗരങ്ങ ൾക്ക ് പുറത്ത ായിരിക്ക ണം എന്ന ഉപദേശത്ത ിൽ ന
അവൾ ഒരിക്ക ലും വ്യ തിചലിച്ച ില്ല .

ചരിത്രത്തിൽ വന്ന ബ്ലെയർ ദേശീയ വിശ്രമദിന ബില്ലുകൾ നഗരങ്ങൾ വിട്ടുപോകേണ്ട “അടയാളം” ആയിരുന്നു; ആ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കാൻ ആവശ്യമായ പ്രചോദനം ബ്ലെയർ ബില്ലുകൾക്ക് നഷ്ടമായി, അവ ചരിത്രത്തിന്റെ അന്ധകാരത്തിലേക്ക് പിൻവാങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും, ഔടിപ്പോകാനുള്ള “അടയാളം” നൽകിയുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അത് സെസ്റ്റിയസ് കൊണ്ടുവന്ന ആദ്യ ഉപരോധത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ വഴിക്കുറിപ്പിൽ തന്നെയായിരുന്നു നൽകിയിരുന്നത്. ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമം തീത്തൂസിന്റെ ഉപരോധത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആ ഉപരോധം എത്തുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും ലാവോദിക്ക്യാ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ ഇപ്പോഴും നഗരങ്ങളിൽ തന്നെയുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ മരിക്കും.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ രണ്ട് പ്രവചനാത്മക കാലഘട്ടങ്ങളുണ്ട്. അവ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചനിയമത്താൽ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യകാലഘട്ടം ലവോദിക്ക്യയിലെ അഡ്വെന്റിസത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ അന്വേഷണവിധിയാണ്; രണ്ടാംകാലഘട്ടം റോമിലെ വേശ്യയുടെ കാര്യനിർവാഹകവിധിയാണ്. ആ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളും ആവർത്തിച്ച് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ നടന്നതുപോലെ, പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമ ആ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളിലാണു അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിറവേറുന്നത്. ഉപമയിലെ താമസകാലം ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ താമസകാലമാണ്; അതുകൊണ്ട് നാം പരിഗണിക്കുന്ന ഈ രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളും ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിലൂടെയും ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയും ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായവും മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ടു; അവ അങ്ങനെ നിറവേറ്റപ്പെട്ടപ്പോൾ, യെഹെസ്കേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം, ഇരുപത്തൊന്ന് മുതൽ ഇരുപത്തിയെട്ട് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും നിറവേറ്റപ്പെട്ടു.

യെഹെസ്കേൽ പന്ത്ര ണ്ട ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലെ അവസാന എട്ട ് വാക്യ ങ്ങ
“എല്ല ാ ദർശനത്ത ിന്റെയും ഫലം” നിവൃത്ത ിയാകുന്ന ഒരു കാലത്തെ
സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; ദൈവം തന്റെ ദർശനങ്ങ ളെ “ഇനിയും
ദീർഘിപ്പ ിക്ക ുകയില്ല ” എന്ന സമയത്തെ യാണ് അത് കാണിക്ക ുന്ന ത്.
ചരിത്രത്ത ിലെ ആവർത്ത ിച്ച ് പരാമർശിക്ക പ്പെ ടുന്ന ആ രണ്ട ു

കാലഘട്ട ങ്ങ ൾ—ലവൊദികൃ ാ അഡ്യെ ന്റിസത്ത ിൽ ജീവനുള്ള വരുടെ അന്വേ ഷണവിധിയെയും, തൂരിലെ വേശ്യ യുടെ കാര്യ നിർവാഹകവിധിയെയും തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന വ—ബൈബിളിലെ എല്ല ാ ദർശനങ്ങ ളും തങ്ങ ളുടെ പരിപൂർണ്ണ വും അന്ത ിമവുമായി നിവൃത്ത ്രപാപിക്ക ുന്ന ്രപവചനകാലഘട്ട മാണ്. ആ കാലഘട്ട ത്ത ിൽ ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേർ സ്ഥ ാപിതരാകുന്ന ു; അവർ മരിക്ക ാതെ ്രകിസ ്തു മടങ്ങ ിവരുവോളം ജീവനോടെ നിലനിൽക്ക ുന്ന വർഗത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. ലൂക്കേ ാസ് ഇരുപത്തെ ാന്ന ാം അദ്ധ്യ ായത്ത തലമുറ എത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന തിനെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ഒരു “അടയാളം” ്രകിസ ്തു നിർദ്ദേ ശിക്ക ുന്ന ു.

ക്രിസ്തു ശൂന്യതയുടെ മ്ലേച്ഛതയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി വെളിപ്പെടുത്തിയ, ഔടിപ്പോകേണ്ട “അടയാളം” മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു ചരിത്രങ്ങളിലായി, രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; അവയുടെ ആരംഭത്തിന്നും അവസാനത്തിന്നും യഥാക്രമം കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഒരു “അടയാളവും” അവസാനത്തിൽ “അടയാളങ്ങളും” ഉണ്ട്. മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതുവരെ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്ന അന്തിമ തലമുറയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തു തിരിച്ചറിഞ്ഞ “അടയാളം” ഇപ്പോൾ നാം ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അന്തിമ തലമുറയിൽ ആകുന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാകുന്നു.

ലൂക്കാ അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തൊന്നിൽ, യേശു ക്രി.വ. 66 മുതൽ 70 വരെ യഥാർത്ഥ യെരൂശലേമിനെ മൂന്നര വർഷം ചവിട്ടിമെതിച്ച് നശിപ്പിച്ച ചരിത്രത്തിൽനിന്ന്, ക്രി.വ. 538-ൽ ആരംഭിച്ച് 1798-ൽ അവസാനിച്ച ആത്മീയ യെരൂശലേമിനെ മൂന്നര വർഷം ചവിട്ടിമെതിച്ച കാലത്തിന്റെ അന്ത്യംവരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

> നിങ്ങൾ യെരൂശലേം സൈന്യങ്ങളാൽ വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, അതിന്റെ ശൂന്യീകരണം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിൽ ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു ഔടിപ്പോകട്ടെ; അതിന്റെ നടുവിൽ ഉള്ളവർ പുറത്തേക്കു നീങ്ങിപ്പോകട്ടെ; ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളവർ അതിലേക്കു പ്രവേശിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സകലവും നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ഇവ പ്രതികാരത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഗർഭിണികൾക്കും ശിശുക്കൾക്കു പാൽ കൊടുക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ! ദേശത്തിൽ മഹാകഷ്ടം ഉണ്ടാകും; ഈ ജനത്തിന്റെ മേൽ ക്രോധവും ഉണ്ടാകും. അവർ വാളിന്റെ ധാരയാൽ വീഴും; സകല ജാതികളിലേക്കും ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടും; ജാതികളുടെ കാലങ്ങൾ നിവൃത്തിയാകുന്നതുവരെ യെരൂശലേം ജാതികളാൽ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കപ്പെടും. ലൂക്കാ 21:20–24.

യെരൂശലേമിനെ ജാതികൾ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ുന്ന “കാലങ്ങ ൾ” എന്ന ത് ബഹുവചനത്ത ിലാണ്; കാരണം അത് ്രകി.വ. 70-ആം വർഷത്ത ിൽ

അവസാനിച്ച അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള യെരൂശലേമിന്റെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ലിനെയും, 1798-ൽ അവസാനിച്ച ആത്മ ീയ യെരൂശലേമിന്റെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക ലിനെയും സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ജാതികൾ ബഹുദേവാരാധനയെയും പാപ്പ ത്വ ത്തെ യും രണ്ട ിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; "എത്രകാലം" എന്ന ു ചോദിക്ക ുന്ന ദാനിയേൽ അദ്ധ ്യ ായം എട്ട ിലെ ദർശനത്ത ിലെ വിഷയമായിരിക്ക ുന്ന ശക്ത ികൾ രണ്ട ുതന്നെ യാണ്.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചു: നിത്യേനയുള്ള യാഗത്തെയും ശൂന്യത വരുത്തുന്ന അതിക്രമത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ദർശനം എത്രകാലം നിലനിൽക്കും? വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ഇരുവരും കാൽകീഴിൽ ചവിട്ടപ്പെടേണ്ടതിന്നു എത്രകാലം? ദാനീയേൽ 8:13.

ലൂക്കാ അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തൊന്നിൽ പറയുന്ന "ജാതികളുടെ കാലങ്ങൾ" എന്നു പറയുന്നത്, ക്രി.മു. 723-ൽ ആരംഭിച്ച് 1798-ൽ അവസാനിച്ച വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരത്തിന്റെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷങ്ങളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. 538-ാം വർഷം, പാപപുരുഷൻ വിശുദ്ധസ്ഥാനത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് താൻ ദൈവമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച സമയത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; ഇങ്ങനെ ആ കാലഘട്ടം ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങൾ വീതമുള്ള രണ്ട് സമകാലങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം, ലൂക്കാ അദ്ധ്യായം ഇരുപത്തൊന്ന്, വാക്യം ഇരുപത്തിനാലിൽ "ജാതികളുടെ കാലങ്ങൾ" നിവൃത്തിയായപ്പോൾ സമാപിച്ചതായി അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന അതേ ചരിത്രമാണ്. യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കായി തിരിച്ചറിയിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചരിത്രവിവരണത്തിൽ, വാക്യം ഇരുപത്തിനാല് ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ സാക്ഷ്യത്തെ 1798-ലെ "അവസാനകാലത്തേക്കു" കൊണ്ടുവരുന്നു. അവിടെനിന്ന് യേശു മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട "അടയാളങ്ങൾ" തിരിച്ചറിയിച്ചുതുടങ്ങുന്നു.

> സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും ഭൂമിയിൽ ജാതികൾക്കു വിറളിപ്പിക്കുന്ന ക്ലേശവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും; സമുദ്രവും തിരമാലകളും ഗർജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഭൂമിയിന്മേൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താലും പ്രതീക്ഷയാലും മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചുപോകും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ കുലുങ്ങിപ്പോകും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നേർക്ക് നോക്കി തലകൾ ഉയർത്തുവിൻ; നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂക്കാ 21:25–28.

“അടയാളങ്ങ ൾ ഉണ്ട ാകും” എന്ന ു യേശു ്രപസ ്താവിക്ക ുന്ന ു; അവയെ
സൂര്യ നിലും ച്രന്ദ നിലും നക്ഷ ്രതങ്ങ ളിലും ഉള്ള അടയാളങ്ങ ൾ,
ജാതികളുടെ ക്ലേ ശം, ആകാശത്ത ിന്റെ ശക്ത ികൾ കുലുങ്ങ ുക, തുടർന്ന
മനുഷ്യ പു്രതൻ ഒരു മേഘത്ത ിൽ വരിക എന്ന ിങ്ങ നെ അവൻ
നിർവചിക്ക ുന്ന ു. ഈ എല്ല ാ “അടയാളങ്ങ ളും” മില്ല റൈറ്റ ് ചരി്രതത്ത ിൽ
നിറവേറ്റ പ്പെ ട്ട ു.

“ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിന്റെ സ്വഭാവവും ലക്ഷ്യവും മാത്രം പ്രവചനം മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നില്ല; അത് സമീപിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയേണ്ടതിനുള്ള അടയാളങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: ‘സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.’ ലൂക്കാ 21:25. ‘ആ കാലങ്ങളിൽ ആ കഷ്ടതയ്ക്കു ശേഷം സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും; ചന്ദ്രൻ തന്റെ പ്രകാശം നല്കുകയില്ല; ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴും; ആകാശത്തിലുള്ള ശക്തികൾ കുലുങ്ങും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും.’ മാർക്കോസ് 13:24–26. രണ്ടാം വരവിന് മുമ്പായി സംഭവിക്കേണ്ട അടയാളങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെ വെളിപ്പാടുകാരൻ ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു: ‘ഒരു വലിയ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ രോമകൊണ്ടുള്ള ചണവസ്ത്രംപോലെ കറുത്തുപോയി; ചന്ദ്രൻ രക്തംപോലെ ആയി.’ വെളിപ്പാട് 6:12.”

“ഈ അടയാളങ്ങൾ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിനു മുമ്പ് ദൃക്സാക്ഷീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവർത്തിയായി, 1755-ആം ആണ്ടിൽ, ഇതുവരെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയിൽ ഏറ്റവും ഭയാനകമായ ഭൂകമ്പം സംഭവിച്ചു....”

“ഇരുപത്ത ഞ്ച ് വർഷങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷം ്രപവചനത്ത ിൽ പരാമർശിച്ച
അടുത്ത അടയാളം ്രപത്യ ക്ഷ പ്പെ ട്ട ു—സൂര്യ നും ച്രന്ദ നും
ഇരുണ്ട ുപോകുക. ഇതിനെ ഇനിയും ്രശദ്ധേ യമാക്ക ിയതു, അതിന്റെ
നിവൃത്ത ിയുടെ സമയം വ്യ ക്ത മായി സൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു എന്ന
സത്യ മാണ്. ഒലിവുമലയിൽ രക്ഷ കൻ തന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാരോടു
നടത്ത ിയ സംഭാഷണത്ത ിൽ, സഭയ്ക്ക ു വരാനിരുന്ന ദീർഘമായ
പരീക്ഷ ാകാലത്തെ —പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ പീഡനമായ 1260
വർഷങ്ങ ളെ, അതുസംബന്ധ ിച്ച ു കഷ്ട ത ചുരുക്ക പ്പെ ടുമെന്ന ു അവ
വാഗ ്ദാനം ചെയ ്തിരുന്ന തിനെ—വിവരിച്ച ശേഷം, തന്റെ വരവിനു മുമ്പ
സംഭവിക്കേ ണ്ട ചില സംഭവങ്ങ ളെ ഇങ്ങ നെ പരാമർശിക്ക ുകയും,
അവയിൽ ആദ്യ ത്തേ ത് എപ്പേ ാൾ ദർശിക്ക പ്പെ ടുമെന്ന സമയവും
നിർണ്ണ യിക്ക ുകയും ചെയ ്തു: ‘ആ ദിവസങ്ങ ളിൽ, ആ കഷ്ട തയ്ക്ക ു
ശേഷം, സൂര്യ ൻ ഇരുണ്ട ുപോകും; ച്രന്ദ ൻ തന്റെ വെളിച്ച ം
കൊടുക്ക ുകയുമില്ല .’ മർക്കെ ാസ് 13:24. 1260 ദിവസങ്ങ ൾ, അഥവാ
വർഷങ്ങ ൾ, 1798-ൽ അവസാനിച്ച ു. അതിനു ഒരു കാൽശതാബ്ദ ം മുമ്പ ്,
പീഡനം ഏകദേശം പൂർണ്ണ മായി അവസാനിച്ച ിരുന്ന ു. ഈ പീഡനത്തെ
തുടർന്ന ു, ്രകിസ ്തുവിന്റെ വചനങ്ങ ൾ ്രപകാരം, സൂര്യ ൻ
ഇരുണ്ട ുപോകേണ്ട തായിരുന്ന ു. 1780 മേയ് 19-ാം തീയതി, ഈ ്രപവചനം

നിവൃത്ത ിയായി....”

“തന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങൾക്കായി ജാഗരൂകരായി കാത്തിരിപ്പാനും, വരുവാനിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ സൂചനകൾ കാണുമ്പോൾ ആനന്ദിക്കാനും ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തോടു കല്പിച്ചിരുന്നു. ‘ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ,’ അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു, ‘നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് സമീപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ മേലോട്ടു നോക്കുകയും നിങ്ങളുടെ തലകൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്‌വിൻ.’ അവൻ തന്റെ അനുയായികളുടെ ശ്രദ്ധ വസന്തകാലത്ത് മുളച്ചുവരുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിലേക്കു തിരിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘അവ ഇപ്പോൾ തളിർക്കുമ്പോൾ, വേനൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ സ്വയമായി കാണുകയും അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ തന്നേ, ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുവിൻ.’ ലൂക്കൊസ് 21:28, 30, 31.” ദി ഗ്രേറ്റ് കോൺട്രവേഴ്സി, 304, 306–308.

മൂന്നു റോമുകളുടെ ത്രിവിധ പ്രയോഗം, ജാതീയ റോമും തുടർന്ന് പാപ്പാധിപത്യ റോമും യെരൂശലേമിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ചതിൽ, ആധുനിക റോമാൽ വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി കാണിക്കുന്നു; അത് ജാതീയ റോമിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസം, അല്ലെങ്കിൽ പാപ്പാധിപത്യ റോമിന്റെ കാര്യത്തിൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് പ്രവാചകവർഷങ്ങൾ എന്ന കാലയളവിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തജനത്തെ ആധുനിക റോം ഉപദ്രവിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രതീകാത്മകമായ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസം (നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം), ആ കാലഘട്ടത്തിലെ വിശ്വസ്തർക്കുള്ള ഓട്ടസമയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഏക “അടയാളം” സഹിതമുള്ള ഓരോ കാലഘട്ടമായിരിക്കും. ഈ മൂന്ന് കാലഘട്ടങ്ങളിലൊന്നൊന്നിന്റെയും അവസാനം, കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഏക “അടയാളം” അല്ല, പല “അടയാളങ്ങളുടെ” പ്രത്യക്ഷതയോടുകൂടിയാണ് അവസാനിക്കുന്നത്.

“അർദ്ധ രാ{ത്രിയിലാണ് ദൈവം തന്റെ ജനത്ത ിന്റെ വിടുതലിനായി
തന്റെ ശക്ത ി {പകടമാക്ക ുന്ന ത്. സൂര്യ ൻ തന്റെ പൂർണ്ണ {പഭാവത്തേ
{പകാശിച്ച ുകൊണ്ട ് {പത്യ ക്ഷ മാകുന്ന ു. അടയാളങ്ങ ളും അത്ഭ ുതങ്ങ
അതിവേഗത്ത ിൽ ഒന്ന ിന് പിന്ന ാലെ ഒന്ന ായി അനുഗമിക്ക ുന്ന ു.
ദുഷ്ട ന്മ ാർ ആ ദൃശ്യ ം ഭീതിയോടെയും വിസ ്മയത്തേ ാടെയും
നോക്ക ിക്ക ാണുന്ന ു; അതേസമയം നീതിമാന്മ ാർ തങ്ങ ളുടെ
വിടുതലിന്റെ അടയാളങ്ങ ളെ ഗൗരവപൂർണ്ണ മായ ആനന്ദ ത്തേ ാടെ
നിരീക്ഷ ിക്ക ുന്ന ു. {പകൃതിയിലെ സകലവും തന്റെ {കമത്ത ിൽനിന്ന ്
വ്യ തിചലിച്ച ുപോയതുപോലെ തോന്ന ുന്ന ു. ജലധാരകൾ ഒഴുകുന്ന ത്
നിർത്ത ുന്ന ു. ഇരുണ്ട തും ഭാരമുള്ള തുമായ മേഘങ്ങ ൾ ഉയർന്ന ് വന്ന
തമ്മ ിൽ കൂട്ട ിയിടിക്ക ുന്ന ു. {കുദ്ധ മായ ആകാശമണ്ഡ ലത്ത ിന്റെ
നടുവിൽ വിവരണാതീത മഹത്വ മുള്ള ഒരു തെളിഞ്ഞ സ്ഥ ലം ഉണ്ട ്;

> അവിടെനിന്ന് അനേകം ജലനാദങ്ങളുടെ ശബ്ദംപോലെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരം പുറപ്പെടുന്നു, ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ട്: 'ആയിത്തീർന്ന
> വെളിപ്പാട് 16:17." The Great Controversy, 636.

റോമിലെ വേശ്യയ്ക്കെതിരായ നിർവാഹക ന്യായവിധിയുടെ കാലഘട്ടം, ഇനിയും ബാബേലിൽ ഉള്ള ദൈവത്തിന്റെ മറ്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടം ഔടിപ്പോകേണ്ടതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന പതാക ഉയർത്തപ്പെടുന്നതോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ കാലഘട്ടം "അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും" അവസാനിക്കുന്നു. ആ കാലഘട്ടം വെളിപ്പാടുപുസ്തകം പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ "രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദത്തോടെ" ആരംഭിക്കുന്നു; അത് ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും, വെളിപ്പാടുപുസ്തകം പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ശബ്ദം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്. ഒന്നാമത്തെ ശബ്ദം ജീവനുള്ള ലവൊദിക്യാ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ അന്വേഷണ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദം ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം, റോമിലെ വേശ്യയ്ക്കെതിരായ നിർവാഹക ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

ക്രിസ്തു നിയമത്തെ സ്ഥിരീകരിച്ച ആ ആഴ്ചയാൽ സമ്പൂർണ്ണ ചരിത്രം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു; ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമം, ക്രൂശാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, മദ്ധ്യ വഴിക്കുറിയായി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇരു ചരിത്രങ്ങൾക്കും ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും മുദ്ര ഉണ്ട്; കാരണം, ഇരു ചരിത്രങ്ങളിലുമുള്ള ആരംഭവും അവസാനവും ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവ സത്യത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം, മദ്ധ്യ വഴിക്കുറി ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ കലാപമാണ്, കൂടാതെ "സത്യം" എന്ന ഹീബ്രു വാക്ക് ഹീബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യത്തെയും പതിമൂന്നാമത്തെയും അവസാനത്തെയും അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടാണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വെളിപ്പാട് അദ്ധ്യായം പതിനെട്ടിലെ ആദ്യ ശബ്ദം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശബ്ദമാണ്; അവസാന ശബ്ദം ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമാണ്; മദ്ധ്യത്തിലെ ശബ്ദവും, ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമായിരിക്കെ, പതിമൂന്നാം അക്ഷരത്തിന്റെ കലാപം ഭൂമിയിലെ മൃഗം ഒരു സർപ്പത്തെപ്പോലെ "സംസാരിക്കുന്നതിലൂടെ" പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലവുമാണ്, വെളിപ്പാട് അദ്ധ്യായം പതിമൂന്നിൽ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ.

വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലെ കൊടി, ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തർക്കു ഓടിപ്പോകേണ്ട "അടയാളം" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ അതോടൊപ്പം, കൊടി ഉയർത്തപ്പെടുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്ന പ്രവചനകാലഘട്ടത്തിന് ആരംഭത്തിനും ഒരു "അടയാളം" ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതും അത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ "അടയാളം" തന്നെയാണ് ഭൂമിയിലെ അവസാന തലമുറ എത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നതിന് തെളിവായി യേശു

ചൂണ്ട ിക്ക ാണിക്ക ുന്ന ത്. ലൂക്ക ാ ഇരുപത്തെ ാന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ദേവാലയം നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടും എന്ന ു ക്രിസ ്തു പറഞ്ഞ തിന്റെ അർത്ഥ എന്ത ാണെന്ന ് ശിഷ്യ ന്മ ാർ ചോദിക്ക ുന്ന ു.

> അവർ അവനോടു ചോദിച്ചു: ഗുരോ, എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ എപ്പോഴാകും സംഭവിക്കുക? ഇവ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുമ്പോൾ അതിന്റെ അടയാളം എന്താകും? ലൂക്കാ 21:7.

അതിനുശേഷം യേശു ആലയവും നഗരവും നശിപ്പിക്കപ്പെടാനിരുന്ന ക്രി.വ. 70-ാം ആണ്ടിലേക്കു നയിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ നിർവചിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു; തുടർന്ന് ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യംവരെ നീങ്ങി, അവിടെ ജാതികളുടെ "കാലങ്ങൾ" എപ്പോൾ പൂർത്തിയാകുമെന്നതു അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

> അവർ വാളിന്റെ ധാരയാൽ വീഴും; സകല ജാതികളിലേക്കും ബദ്ധരായി കൊണ്ടുപോകപ്പെടും; ജാതികളുടെ കാലം നിവൃത്തിയാകുന്നതുവരെ യെരൂശലേം ജാതികളാൽ ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടും. ലൂക്കാ 21:24.

ഈ വാക്യം അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേമിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്ന ധാരണ, പ്രതീകാത്മകമായതിനെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുകയും പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തി ലോകാവസാനത്തിൽ മാത്രമായി നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന "ഫ്യൂച്ചറിസം" എന്നറിയപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കാ ദൈവശാസ്ത്രപരമായ മൂഢത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഈ വാക്യത്തിന്റെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തിനെതിരായ ആക്രമണം, പുതിയ നിയമം വായിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന കാലമൊട്ടാകെ സാത്താന്റെ പ്രധാനാക്രമണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രവചനം ആത്മീയ പ്രയോഗത്തെ മാറ്റിയപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെരൂശലേം പ്രവചനാത്മക യെരൂശലേമിന്റെ പ്രതീകമായിരിക്കാതെയായി. ഈ വെളിപ്പാട് അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ് സ്ഥാപിച്ച പ്രധാന ഉപദേശങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. യെരൂശലേമിന്റെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ, ക്രി.വ. 538 മുതൽ 1798 വരെ നീണ്ട പാപ്പായുടെ അന്ധകാരത്തിന്റെ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

> എന്നാൽ ദേവാലയത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള പ്രാകാരം വിട്ടുകളക; അതിനെ അളക്കരുത്; കാരണം അത് ജാതികൾക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ വിശുദ്ധ നഗരത്തെ നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം കാൽകൊണ്ട് ചവിട്ടിക്കളയും. വെളിപ്പാട് 11:2.

പ്രവചനത്തിലെ യെരൂശലേം ക്രൂശിൽ തിരഞ്ഞെടുത്ത നഗരത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നത് അവസാനിച്ചു.

> പഴയ യെരൂശലേമിന്റെ മണ്ണ ിൽ കാൽവെയ്ക്ക ുന്ന ത് ഒരു നല്ല കാര്യ മാകുമെന്ന ുവും, രക്ഷ ിതാവിന്റെ ജീവിതവും മരണവും

> ബന്ധ പ്പെ ട്ട സ്ഥ ലങ്ങ ൾ സന്ദ ർശിക്ക ുന്ന തിലൂടെ അവരുടെ വിശ്വ
> വളരെ ശക്ത ിപ്പെ ടുമെന്ന ുവും അനുഭവിക്ക ുന്ന വർ എത്രയോ ഉണ്ട ്!
> എന്ന ാൽ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽനിന്ന ുള്ള ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുന്ന അഗ്ന ിയാ
> ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന തുവരെ പഴയ യെരൂശലേം ഒരിക്ക ലും ഒരു
> വിശുദ്ധ സ്ഥ ലമാകുകയില്ല .” Review and Herald, June 9, 1896.

ഇരുപത്തിനാലാം വചനത്തിൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരെ 1798-ൽ അന്ത്യകാലത്തിലേക്കു നയിച്ചശേഷം, ഒന്നാം ദൂതന്റെ പ്രഖ്യാപനം ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മില്ലറൈറ്റ് കാലഘട്ടത്തെ അദ്ദേഹം തുടർന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തി.

> സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും അടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കയും ഭൂമിയിൽ ജാതികൾക്കു വിറളിപ്പിക്കുന്ന ക്ലേശവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യും; സമുദ്രവും തിരമാലകളും ഗർജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഭൂമിയിന്മേൽ വരുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്താലും പ്രതീക്ഷയാലും മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചുപോകും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ കുലുങ്ങിപ്പോകും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും മഹത്വത്തോടും കൂടെ മേഘത്തിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. ഈ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങൾ നേർക്ക് നോക്കി തലകൾ ഉയർത്തുവിൻ; നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. ലൂക്കാ 21:25–28.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ അടയാളങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിന്റെ ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടാത്ത ശക്തിയോടു യോജിച്ചവിധം നിവൃത്തിയായി.

> “സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ഉള്ള അടയാളങ്ങൾ നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നു.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 22, 1906.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ലൂക്കാ ഇരുപത്തൊന്നാം അധ്യായം തുടരും.

> “1848 ഡിസംബർ 16-ന്, ആകാശത്ത ിന്റെ ശക്ത ികൾ
> കുലുങ്ങ ുന്ന തിന്റെ ഒരു ദർശനം കർത്ത ാവ് എനിക്ക ു നൽകി.
> മത്ത ായി, മർക്കേ ാസ്, ലൂക്കേ ാസ് എന്ന ിവർ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക
> അടയാളങ്ങ ൾ നൽകുമ്പേ ാൾ കർത്ത ാവ് ‘ആകാശം’ എന്ന ു
> പറഞ്ഞ പ്പേ ാൾ, അവൻ ഉദ്ദേ ശിച്ച തും ആകാശം തന്നെ യായിരുന്ന ു; ‘ഭൂമി
> എന്ന ു പറഞ്ഞ പ്പേ ാൾ, അവൻ ഉദ്ദേ ശിച്ച തും ഭൂമി തന്നെ യായിരുന്ന ു
> എന്ന ു ഞാൻ കണ്ട ു. ആകാശത്ത ിന്റെ ശക്ത ികൾ സൂര്യ നും ചന്ദ്ര നും
> നക്ഷ ത്രങ്ങ ളും ആകുന്ന ു. അവ ആകാശത്ത ിൽ ആധിപത്യ ം
> നടത്ത ുന്ന ു. ഭൂമിയുടെ ശക്ത ികൾ ഭൂമിയിൽ ആധിപത്യ ം
> നടത്ത ുന്ന താകുന്ന ു. ദൈവത്ത ിന്റെ ശബ്ദ ത്ത ിൽ ആകാശത്ത ിന
> ശക്ത ികൾ കുലുങ്ങ ും. അപ്പേ ാൾ സൂര്യ നും ചന്ദ്ര നും നക്ഷ ത്രങ്ങ ളു
> തങ്ങ ളുടെ സ്ഥ ാനങ്ങ ളിൽനിന്ന ് നീക്ക പ്പെ ടും. അവ
> ഇല്ല ാതായിപ്പേ ാകുകയില്ല ; മറിച്ച ് ദൈവത്ത ിന്റെ ശബ്ദ ത്ത ാൽ

കുലുക്ക   പ്പെ   ടും.

“ഇരുണ്ടും കനത്തതുമായ മേഘങ്ങൾ ഉയർന്ന് വന്ന് പരസ്പരം കൂട്ടിയിടിച്ചു. അന്തരീക്ഷം പിളർന്ന് പിന്നോട്ടു ചുരുണ്ടുമാറി; അപ്പോൾ ഒരീയോനിലെ തുറന്നിരിക്കുന്ന ആ ഇടിവഴി കൂടി ഞങ്ങൾ മേലോട്ടു നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു; അവിടെ നിന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം വന്നത്. വിശുദ്ധ നഗരം ആ തുറന്ന ഇടിവഴി കൂടി താഴെ ഇറങ്ങിവരും. ഭൂമിയിലെ ശക്തികൾ ഇപ്പോൾ കുലുക്കപ്പെടുന്നു എന്നും സംഭവങ്ങൾ ക്രമാനുസൃതമായി വരുന്നു എന്നും ഞാൻ കണ്ടു. യുദ്ധം, യുദ്ധവാർത്തകൾ, വാൾ, ക്ഷാമം, മഹാമാരി എന്നിവയാണ് ആദ്യം ഭൂമിയിലെ ശക്തികളെ കുലുക്കുന്നത്; തുടർന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും, ഈ ഭൂമിയെയും കൂടി കുലുക്കും. യൂറോപ്പിലെ ശക്തികളുടെ കുലുക്കം, ചിലർ ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ, ആകാശത്തിലെ ശക്തികളുടെ കുലുക്കമല്ല; മറിച്ച് അത് ക്രോധഭരിതരായ ജനതകളുടെ കുലുക്കമാണ് എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.” Early Writings, 41.